

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ЮСТИЦІЇ В
ЖИТОМИРСЬКІЙ ОБЛАСТІ
ЖИТОМИРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРОЕКОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра правознавства**

***СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗБУДОВИ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ
В УКРАЇНІ ТА СВІТІ***

**Збірник наукових статей за матеріалами VI Міжнародної
науково-практичної конференції м. Житомир, 19 квітня 2018 р.**

Житомир
Вид. О. О. Євенок
2018

**Рекомендовано Вченою радою Житомирського національного
агроекологічного університету**

(протокол № 9 від 24 квітня 2018 р.)

Голова оргкомітету: Скидан О. В. – ректор Житомирського національного агроекологічного університету, д.е.н., професор.

Члени оргкомітету: Романчук Л. Д. – проректор з наукової роботи та інноваційного розвитку ЖНАЕУ, д.с.-г.н., професор; Мартинчук І. В. – проректор з науково-педагогічної роботи, соціального та гуманітарного розвитку ЖНАЕУ, к.е.н.; Данкевич Є. М. – декан факультету екології і права Житомирського національного агроекологічного університету, д.е.н., професор; Скулиш Є. Д. – д.ю.н., професор кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету; Ляшенко Р. Д. – к.ю.н., доцент, завідувач кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету; Бондарчук Н. В. – к.ю.н., доцент, доцент кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету; Василенко Л. П. – к.ю.н., доцент, доцент кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету; Савчук Т. – к.ю.н., доцент, Академія управління при Президентові Республіки Білорусь, Білорусь (за згодою); İdris Tuna – ph. D. Candidate of Modern Turkish History Department at İstanbul University (за згодою); Бучинська А. Й. – к.ю.н., доцент кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету; Костенко С. О. – к.ю.н., ст. викладач кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету; Прокопенко І. П. – к.і.н., доцент, доцент кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету; Гордійчук М. В. – к.ю.н., асистент кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету.

Рецензенти: Іщенко А. В. – професор кафедри криміналістики та судової медицини Національної академії внутрішніх справ, д.ю.н., професор, Заслужений юрист України;

Німко О. Б. – доцент кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету., к.ю.н., доцент.

С 91 **Сучасні тенденції розбудови правової держави в Україні та світі :** Зб. наук. ст. за матеріалами VI Міжнар. наук.-практ. конф. (Житомир, 19 квітня 2018 р.) / Жит. нац. агроекологічний ун-т. — Житомир : Видавець О. О. Євенок, 2018. — 556 с.

ISBN 978-617-7703-

У збірнику наукових статей розглядаються сучасні тенденції розбудови правової держави в Україні та світі, які обговорювалися на VI Міжнародній науково-практичній конференції в м. Житомирі 19 квітня 2018 року.

УДК 34(08)

ББК 67

Марчук Б. І.	389
Процесуальні особливості розгляду судами справ про визнання фізичної особи безвісно відсутньою та оголошення її померлою, яка зникла на тимчасово окупованій території та зоні проведення антитерористичної операції	
Бура К. А.	392
Модернізація державної служби України. Інновації реформи.	
Гордійчук Т.	396
Поняття та система органів виконавчої влади в Україні	
Тарнавська М. П.	399
Сімейні відносини за Цивільним кодексом Наполеона Бонапарта	
Українець Н. С.	401
Особливості регулювання шлюбно-сімейних відносин у мусульманському праві	
Мельниченко С. Р.	403
Акти публічної адміністрації як інструменти виконання адміністративних зобов'язань.	
Пшеняцька Д. О.	405
Адміністративний процес: основні підходи до сутності	

СЕКЦІЯ 3
«КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ».
«КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО»
«КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА»
«ЗЕМЕЛЬНЕ, АГРАРНЕ, ЕКОЛОГІЧНЕ ТА ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО»

Скулиш Є. Д.	408
Історія розвитку та сутнісного наповнення поняття «корупція»	
Лук'янчиков Є. Д.	412
До побудови оперативно-розшукової характеристики злочинів	
Дыжова А. А.	415
Проявление коррупции в системе образования: социолого-правовой анализ	
Білічак О. А.	418
Місце досудової пробації у системі виконання покарань	

родичів дитини (по шість зі сторони батька та матері) та одного мирового судді, що вважався головою цього органу. Саме на родинну раду покладалися обов'язки контролю за виконанням опікуном завдань, покладених на нього. Рада давала дозвіл чи накладала заборону в питаннях управління майном [5, с.118-121].

Отже, можна зробити висновок, що правове регулювання сімейних відносин здійснювалось Цивільним кодексом Наполеона, норми якого мали для свого часу прогресивне значення. Тогочасне сімейне право ґрунтувалося на національних правових традиціях та на певних запозиченнях із римського права.

Список використаних джерел:

1. Гражданский кодекс Франции(кодекс Наполеона) /пер. с фр. В.Захватаев; приложения 1-4; отв.ред. А.Довгерт. – К.: Истина, 2006. – 1007с.
2. Табрин Р.С. Кодекс Наполеона 1804 года: историко-правовая характеристика [Електронний ресурс]/ Р.С. Табрин// Вопросы управления. – 2009. - №4.(9). – Режим доступу: <http://vestnik.uapa.ru.ru - ru/issue//2009/04/16/>.
3. Тищик Б.Й. Історія держави і права зарубіжних країн. Новий час (XVIIст. – 1918р.) / Б.Й. Тищик – Львів: Світ, 2013 – 752с.
4. Тищик Б.Й. Історія держави та права Франції (1789-1918рр.) / Б.Й. Тищик – Дрогобич: Коло, 2008 – 160с.
5. Французский гражданский кодекс 1804г. [Електронний ресурс]/ пер. с франц. И.С. Перетерского. – М., 1941.- Режим доступу: <http://www.ipsub.udsu.ru.download/kafedra.../fgk.doc>.

Українець Н. С.

Магістрантка 52 групи історичного факультету Житомирського державного університету імені Івана Франка, кафедра спеціальних історичних дисциплін та правознавства, м. Житомир, Україна

Особливості регулювання шлюбно-сімейних відносин у мусульманському праві

Шлюб та сім'я відносяться до понять, які не втрачають своєї актуальності ні в правовому, ні у суспільному вимірі. Кожна держава намагається удосконалити законодавство аби регулювання шлюбно-сімейних відносин відповідало потребам часу, забезпечувало стабільність між жінкою та чоловіком, охороняло права та інтереси подружжя, їхніх дітей тощо. Особливе зацікавлення викликає одне з найтрадиційніших у питаннях сім'ї – Мусульманське право. Мусульмани шанують Коран і вважають, що необхідно жити згідно приписів Аллаха, робити те, що вказано в Священній книзі і саме це допоможе знайти морально-етичне умиротворення.

У мусульманському законодавстві шлюб є самостійним цивільно-правовим договором зі створення сім'ї з подальшим виконанням прав і обов'язків подружжя. Договір шлюбу вважається дійсним і без дотримання релігійних обрядів, хоча їх проведення вважається бажаним. У шаріаті шлюб розглядається як релігійний обов'язок мусульманина, а безшлюбність – небажаний стан.

Важливою складовою сім'ї за Кораном є відносини між чоловіком та жінкою. На останню покладаються обов'язки не здійснювати дій, які б не сподобалися чоловікові. Якщо виникають проблеми, то мусульмани розглядають їх як випробування, пройшовши яке, подружжя отримає винагороду від Аллаха.

Щодо духовних обов'язків, то чоловік повинен з повагою ставитися до дружини, а з матеріального боку – повністю її забезпечувати та намагатися прожити гідно [1, с. 21].

У питанні допустимості розлучення іслам займає помірковану позицію. Шаріат не сприймає крайнощів у формі категоричного недопущення розірвання шлюбу, але і не підтримує розлучення при щонайменшій невідповідності характерів. Згідно з ісламом, правом на розірвання шлюбу володіє чоловік і він зобов'язаний розпоряджатися ним суворо відповідно до шаріату. На думку вчених, жінки не отримали рівного права на розлучення через їх імпульсивність, емоційність і сентиментальність. Однак, при наявності законних підстав дружина має право вимагати розлучення, повернувши чоловікові шлюбний дар, і така форма розірвання шлюбу називається «хул». Це допустимо в тих випадках, коли чоловік ухиляється від виконання своїх обов'язків, заподіює дружині страждання і примушує її до ганебних вчинків [3, с. 85 – 91].

Не менш важливою є проблема становища жінки в ісламському світі. На думку багатьох українських та закордонних дослідників, іслам утверджує неповноцінність жінки. Але у самих мусульман зовсім інша думка. Правознавці стверджують, що чоловік та жінка повністю рівні в правах, згідно з Кораном та практикою суспільних відносин.

На сьогодні права жінок мусульманських країн значно розширилися. Але, наприклад, в Саудівській Аравії зберігається дуже консервативний погляд на становище жінки. Лише у 2011 році жінкам надали виборче право, яким вони змогли скористатися аж у 2015 році. Натомість в Ірані, жінки ведуть активну економічну, соціальну та політичну діяльність. Але і тут існує принцип розподілу трудових місць – чоловіки та жінки працюють окремо.

Якщо говорити про отримання освіти, то в Саудівській Аравії жінки можуть здобути освіту лише зі згоди батька або чоловіка. Проте, варто зауважити, що на сьогодні, все ж таки, мусульманська жінка – це жінка, яка не тільки слідує законам шаріату і береже домашнє вогнище, а також і гармонічно розвинена особистість [4].

Важливе місце у сімейних відносинах займає виховання дітей. Іслам захищає основні інтереси дитини, оберігаючи сім'ю, як середовище, яке забезпечує їй любов, увагу та безпеку. Батькам забороняється нехтувати фізичними і моральними потребами дитини. Обидва батьки несуть відповідальність за якнайкраще виховання дитини, подаючи власний приклад.

Дівчата та хлопці мають рівні права у сім'ї. Вони повинні отримувати відповідне харчування, одяг, догляд за здоров'ям і освіту. У багатьох країнах, де дівчата «цінуються» менше (так було в давній Аравії), цим правилом нехтують. Згідно з фактами ЮНІСЕФ багато дітей є жертвами різного роду експлуатації (дитяча праця, сексуальна торгівля). Ця проблема, на жаль, є актуальною в усьому світі [2, с.46].

В ісламі дитина вважається повнолітньою після досягнення нею статевої зрілості. З цього моменту вона несе відповідальність за всі свої справи і вчинки, отримує право розпоряджатися своїм майном, вступати в шлюб. Дівчат видають заміж батьки або офіційні опікуни. Однак всупереч поширеній думці, це відбувається виключно за їх спільною згодою. Примушувати дівчину вступати в шлюб категорично забороняється. Навіть якщо подібний небажаний шлюб укладено, молода жінка може вимагати його анулювання [5, с.4 – 6].

Таким чином, розглянувши особливості регулювання шлюбно-сімейних відносин в мусульманському праві, можна зробити висновки, що сім'я для мусульманина є найвищою цінністю. Мусульманське право відрізняється від європейського, так як шлюбно-сімейні відносини в Європі регулюються лише нормами права, а мусульманські відносини носять яскраво виражений релігійний характер. Щодо особливого становища жінки, то їх політичні права розширюються, однак у поглядах на сім'ю вони залишаються більш традиційними, що, можливо, є одним з факторів їх міцності, меншої кількості розлучень.

Список використаних джерел:

1. Бардик А. И. Семья в исламе: социологический анализ на материалах по Санкт-Петербургу: Вып... квалификационная работа бакалавра: 04.01.00 – «Социология» / Санкт-Петербургский государственный университет. СПб, 2016. 68 с
2. Махамадеев И.Т. Семейное право в Исламе: учебно-методический комплекс / И. Т. Махамадеев // Изд-во БГПУ. Уфа, 2013. С. 46
3. Нургалеев Р. М. Классическое мусульманское семейное право: учебное пособие / Р.М. Нургалеев. – Наб. Челны: «Духовно-деловой центр «Ислам Нуры». 2013. С. 85-91.
4. Права женщин в исламе / Why Islam? Почему ислам?/ [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.whyislam.ru/statii/prava-zhenshhin-v-islame.htm>
5. Эльдар Зиганшин Права детей в исламе / Э. Зиганшин // [Електронний ресурс]. Режим доступу: www.whyislam.ru

Мельниченко С. Р.

Студентка 2 курсу спеціальності «Право» ЖНАЕУ, м. Житомир, Україна

Науковий керівник: Німко О. Б., кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри правознавства ЖНАЕУ, м. Житомир, Україна

Акти публічної адміністрації як інструменти виконання адміністративних зобов'язань.

Акти публічного адміністрування полягають в значенні та передумовах нормативних актів публічного адміністрування. В таких актах наявні усі державні правові приписи, вони є джерелом адміністративного права та інструментом діяльності.

В адміністративному праві акти публічної адміністрації виступають інструментом за допомогою якого здійснюється діяльність щодо виконання адміністративних зобов'язань. Такі акти є способом застосування та створення правових норм в процесі публічного адміністрування. Нормативним актом публічної адміністрації вважається юридичний акт, який вдається уповноваженим суб'єктом, приймається при здійсненні функцій публічного адміністрування [1, с.253]. Насамперед акти публічного адміністрування становлять собою джерела адміністративного права. Метою видання таких актів є застосування та виконання положень законодавства. Право видавати такі акти належать відповідному органу публічної влади [2].

Визначення акти публічної адміністрації загалом визначається як акти діяльності публічної адміністрації. Також з такими актами пов'язані проблеми у